

Kristova církev

Církev, která zve.
Církev otevřených dveří.
Hřejivá, mateřská církev.
Církev porozumění
a soucitu, přemýšlení
a radosti. Církev,
která se směje s lidmi
a která pláče s lidmi.
Církev, které není nic cizí
a která neodsuzuje.
Lidská církev,
církev pro nás. Církev,
která čeká na svoje děti
jako matka. Církev,
která hledá své děti.
Církev, která se zajímá
o lidi tam, kde jsou:
v práci a při hře, v továrně
a na fotbalovém hřišti,
mezi čtyřmi stěnami
vlastního domu.
Církev slavnostních dní
a církev každodenních
starostí. Církev,
která nevyjednává
a nezjednává,
nestanoví podmínky
a nevyžaduje výkon.
Církev, která nepolitizuje.
Církev, která nemoralizuje. Církev, která nevyžaduje ani nevystavuje osvědčení
o dobrém chování. Církev malých, chudobných a neúspěšných, unavených
a přetížených, ztroskotávajících a ztroskotaných v životě, v povolání, v manželství.
Církev těch, kteří stojí ve stínu, plačících a zarmoucených. Církev hodných, ale
i nehodných, svatých, ale i hříšníků. Církev – ne zbožných slov, ale tichých skutků
pomoci. Církev lidu.

Kardinál Franz König

NAPSALI

Sváteční pohádkový příběh

Týna stála před obchodem. Dnes si losovali ve třídě svého „anděla“, kterému budou celý prosinec dělat radost. Týna si vylosovala papírek se jménem „Anička.“ O Aničce bylo známo, že má nejbohatší rodiče v celé třídě. Maminka, ale Týně dala mizerných

dvacet korun. Za dvacetikačku toho moc nekoupí. Stála na náměstí. Na náměstí bylo plno obchodů. Trafika, knihkupectví, potraviny... Podívala se na věž kostela. Zjistila, že má třicet minut na to, aby Aničce něco koupila. Ani nevěděla proč, vstoupila do starožitnictví. Prodavačem, byl malý dědeček, který ven, ani moc nechodil, a ani teď, o adventu nic nekupoval. Žil úplně sám, a mladší děti, se ho bály, protože jeho plnovous vypadal docela děsivě. „Co to bude?“ zeptal se dědeček. Týna pokrčila rameny. „Tak si to tu prohlédni, děvenko.“ Týna procházela mezi regály. V tomto obchodě se octla jen párkrát, a moc zákazníků tady nechodilo. Míjela staré vázy, hodiny s římskými číslicemi, různé starobylé nálezy z pravěku, až narazila na Bibli. „Co tady dělá Bible?“ Přemýšlela. Sedla si do zaprášeného křesla, a vzala Bibli. Otevřela ji na stránce, kde byl nadpis: „Jak Maria putovala za Alžbětou.“ Týna začala číst, když všechno začala vidět rozmazaně, a najednou se řítla dolů do hloubky. A před očima se jí míhala číslice: 21, 20, 19,... 3, 2, 1, a když uviděla nulu, dopadla na zem. Viděla všude hliněné domy s plochými střechami. Najednou z jednoho takového domu vyšla mladá slečna. „Prosím Vás, kde to jsem?“ zeptala se vyděšeně, protože neměla ani ponětí, kde je, nebo spíš kdy. „No přece v Nazaretě, mé dítě.“ „V Nazaretě? Ale já, já jsem přece z Václavovic!“ „Z Václavovic? Nemáš horkou nemoc, děvče?“ divila se. „Horkou nemoc?“ „Kde máš rodiče?“ „Nevím.“ Špitla „Ty nevíš, kde máš rodiče, milé dítě? Inu pojď se mnou, jdu do judských hor za svou sestřenicí Alžbětou, abych ji, pověděla, že se mi má syn narodit.“ „Počkejte, Vy jdete do judských hor?“ „Ano.“ To jméno, Týně něco říkalo, ale nevěděla co, tak řekla: „Já jen, že tam mám namířeno také.“ A vyšly. „A Vám se má narodit miminko?“ zeptala se zvědavě. Dívka přikývla, a pohládila si doposud málo zakulacené břicho. „Jak se bude jmenovat?“ „Ježíš.“ „A když to bude holčička?“ Krásná dívka zavrtěla hlavou. „Vím jistě, že to bude chlapeček. A jak se ty, dítě, jmenuješ?“ „Týna.“ „Tý-na?“ slabikovala udiveně dívka. „V kterých končinách se lidé tak prapodivně zvou?“ „A Vy?“ „Já jsem Maria z Nazaretu, dcera Jáchyma a Anny.“ V tu chvíli, se Týně rozsvítilo. Babička jí přece vyprávěla o Jáchymovi a Anně. Pořád však nic neříkala. „Hezké jméno, moje kámoška se jmenuje Marie.“ „Ká-kámoš-ka?“ zatvářila se udiveně Maria. „Vážně nevím, zdali to v hlavě v pořádku máš, Tý-týno?“ „Ano, říkáte to správně.“ Přikývla Týna. „A kde bydlíš? V Jerichu? V Jeruzalémě, Týno?“ O Jerichu Týna neslyšela, a tak řekla, že je z Jeruzaléma.

„Ó, to jsi musela připutovat zdaleka!“ „Hm.“ Týna přikývla. Chvilí bylo ticho. „Už tam budeme?“ zeptala se Týna. „Ó, ne, ještě nás čeká hodný kus cesty, milé dítě!“ Týna tedy následovala za Marií. K večeru si Maria lehla pod strom. „Kde je postel?“ ptala se Týna. „Prosím?“ měla v tváři otazník Maria. „No, kam si lehneme?“ „Nu na zem.“ Zatvářila se Maria, jako by to byla samozřejmost. „Na zem?“ zeptala se nevěřičně. „A kam jinam, dítě?“ podivila se. Týna tedy poslechla. Ráno ji Maria vzbudila velmi brzy. Byla ještě tma, ale Maria trvala na tom, aby šly dál. Týna se tedy zvedla, a šla za Marií. Překvapilo jí, že Maria tak dlouho nejí. Vždyť Týně, se úplně hladý kroutil žaludek. A také jí bolely nohy, a Maria, byť čekala miminko, svižně kráčela dál. Terén začal být náročnější. Týna však na cestě zažila i pěkné chvíle. Dozvěděla se, že Maria je zasnoubená s Josefem, a ověřila si, že je opravdu s Pannou Marií. I když jedly a pily zřídkakdy, cestu si užila. Až po týdnů chůze došly k malé chaloupce. „Počkej tady.“ Řekla Maria, a mířila k chaloupce. Zaklepal. Dveře otevřela žena mnohem starší než Maria, ale břicho měla kulatější než Maria. Vzápětí si Týna uvědomila, že Alžběta byla přece také těhotná. Chtěla pozdravit, když všechno začala vidět rozmazaně, něco ji táhlo nahoru, a před očima se jí mihala čísla: 1, 2, 3,... 18, 19, 20, a když uviděla číslo 21, dopadla do křesla. Strašně se lekla, šla přece s Marií několik dní, ale na kalendáři byl ten samý den, a když kontrolovala hodinky, ukazovaly, že uběhlo pouhých pár vteřin. Nakonec koupila Aničce Bibli, a byla si jistá, že to je ten pravý dárek. Na konci prosince se zjistilo, že Týnin „anděl“ byla právě Anička. To se nasmály! Týna však na svůj výlet nikdy nezapomněla.

Sofie Bradáčová, 11 let

MO KDU - ČSL Šenov Vás srdečně zve na

Lidovecký ples,

který se koná v sobotu 27. ledna 2018
v restauraci Na Lapačce.

Začátek ve 20:00.

Předprodej vstupenek a místenek:
u důvěrníků

a u Lucky a Jirky Spratkových
na tel. č. 602 191 685.

K tanci a poslechu hraje hudební skupina
„Ufo“.

Číslované stoly. Bohaté občerstvení.

S novým programem vystoupí oblíbená
taneční skupina „Smršť“.

Těšíme se na setkání s Vámi.

Proč jít v neděli na mši?

Drazí bratři a sestry, položíme si dnes otázku: proč jít v neděli na mši? Nedělní slavení eucharistie je středem života církve. My křesťané přicházíme v neděli na mši, abychom se setkali se vzkříšeným Pánem či lépe řečeno nechat Jeho, aby potkal nás, naslouchat Jeho slovu, žít se u Jeho stolu a stávat se tak církví, totiž Jeho mystickým Tělem žijícím ve světě. Tak tomu již od začátku rozuměli Ježíšovi učedníci, kteří slavili eucharistické setkání s Pánem v den, který židé nazývali „prvním dnem v týdnu“ a Římané „dnem slunce“, protože toho dne Ježíš vstal z mrtvých, ukázal se učedníkům, rozmlouval s nimi a daroval jim Ducha svatého, jak čteme v Bibli (Jan 20,1.19-23). Také velké seslání Ducha o Letnicích nastalo v neděli, padesátý den po Ježíšově zmrtvýchvstání. Z těchto důvodů je pro nás neděle svatým dnem, který je posvěcen slavením eucharistie, živou přítomností Páně mezi námi a pro nás. Mše je tedy tím, co uskutečňuje křesťanskou neděli! Křesťanská neděle se točí kolem mše. Čím by byla pro křesťana neděle, v níž by chybělo setkání s Pánem?

Existují křesťanské komunity, které, bohužel, nemohou mít každou neděli mši. Také ty jsou však povolány shromáždit se v tento posvátný den k modlitbě v Pánově jménu, naslouchat Božímu Slovu a oživovat touhu po eucharistii. V některých sekularizovaných společnostech vymizel křesťanský význam neděle osvícené eucharistií. Škoda! V takových kontextech je zapotřebí oživovat toto povědomí a znovu si osvojit smysl pro slavení, význam radosti, farního společenství, solidarity a odpočinku, který občerstvuje duši i tělo. Všem těmto hodnotám učí eucharistie, neděle za nedělí. Proto Druhý vatikánský koncil zdůrazňuje, že „den Páně je prvotní sváteční den, který je třeba předkládat zbožnosti věřících a vštěpovat do jejich vědomí tak, aby se stal i dnem radosti a pracovního klidu“.

Během prvních staletích v neděli nebyl pracovní klid. Ten je specifickým přínosem křesťanství. Podle biblické tradice odpočívají židé v sobotu, zatímco v římské společnosti nebyl během týdne stanoven jediný den klidu od otrocké práce. Křesťanský smysl pro život Božích dětí a nikoli otroků, oživený eucharistií, způsobil, že se neděle – téměř všeobecně – stala dnem odpočinku. Bez Krista by nám bylo souzeno být v područí každodenní únavy, starostí a obav před zítřkem. Nedělní setkání s Pánem nám dává sílu prožívat den s důvěrou a odvahou a s nadějí kráčet vpřed. Proto my křesťané přicházíme v neděli na setkání s Pánem, ke slavení eucharistie.

Eucharistické společenství s Ježíšem, zmrtvýchvstalým a živým na věky, předjímá neděle, která nebude mít konce a kdy nebude již námahy a bolesti, ani smutku a slz, nýbrž pouze radost z plného života s Pánem navždy. Také o tomto blaženém spočinutí mluví nedělní mše, když nás učí, abychom se v týdenním shonu svěřovali rukám nebeského Otce.

Co můžeme odpovědět tomu, kdo tvrdí, že chodit na mši včetně neděle je k ničemu, protože důležité je žít dobře a mít rád bližního? Je pravda, že kvalita křesťanského života se poměřuje schopností mít rád, jak řekl Ježíš: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem“

(Jan 13,35). Jak bychom ale mohli praktikovat evangelium, kdybychom k tomu neděli za nedělí nečerpali energii z nevyčerpatelného zdroje eucharistie? Nepřicházíme na mši, abychom něco dávali Bohu, nýbrž abychom od Něho přijímali to, čeho je nám opravdu zapotřebí. Připomíná to modlitba církve, která se obrací k Bohu takto: „Ty nepotřebuješ naši chválu, ale zahrnuješ nás svojí láskou, abychom ti vzdávali díky; naše chvalozpěvy neumocní tvoji velikost, ale vymohou nám spásnou milost“.

Závěrem: Proč tedy přicházet v neděli na mši? Nestačí odpověď, že to je církevní příkazání. To nám pomáhá opatrovat tuto hodnotu, ale samotné nestačí. My křesťané se potřebujeme účastnit nedělní mše, protože jedině s Ježíšovou milostí, s Jeho přítomností žijící v nás a mezi námi můžeme uvádět ve skutek Jeho příkazání a být tak Jeho věrohodnými svědky.

Papež František 13. 12. 2017, www.radiovaticana.cz

Zazimování medvědů – pouť chlapů

Jak zní nadpis článku, takový byl záměr a cíl jednodenního výletu chlapů naší farnosti 18. 11. do Bzence. Pro jejich malý zájem se farní výlet rozšířil o možnost účastí pro všechny dospělé, to znamená i ženy, a byl změněn program. Mimo Bzenec jsme nejdříve navštívili kapli sv. Ducha ve Starém Zubří, kde sloužil o. Petr v 8:30 mši sv. nejen pro nás, ale i pro zúčastněné místní farníky. Byla zpívána s doprovodem mladé místní varhanice. Ten den se slavilo výročí posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla. Uspořádání interiéru kaple bylo skoro jako v miniatuře šenovského záměru. Střed – obětní stůl a účastníci Nejsvětější oběti – mše sv., okolo stolu jako ve spořádané rodině, kde jsou všichni šťastni, že se sešli, a mohou být pospolu. V čele kaple svatostánek s trvalou přítomností Svátostného Ježíše. U nás v Šenově si to představuji mnohem krásněji. Důvod mé představy je velikost prostoru chrámové lodi. K vlastnímu zamyšlení pro každého z nás byla promluva celebranta mše sv., o. Petra. Když se četlo Matoušovo evangelium 14, 22-33 (Ježíš kráčí po moři a pak s ostatními vstupuje na loď), napadlo mě, že tou lodí, o které hovoří evangelista, je pro nás loď našeho kostela.

My se děsíme, křičíme strachem, že jej při Nejsvětější oběti uvidíme z jiného úhlu, budeme moc blízko obětního stolu, staráme se o to, v jakých lavicích budeme sedět, zda jsou vhodné či nevhodné, zda zapadají do barokní stavby atp. Máme všechny možné lidské – světské obavy – a své, samozřejmě ty nejlepší náhledy a názory. Ale On k nám, jeho učedníkům (pokud jimi skutečně jsme), promlouvá

a nás povzbuzuje „vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“ Petra kárá za jeho malověrnost. Evangelista dále píše: „...Když vstoupili na loď, vítr se utiší. Ti, kdo byli na lodi, klaněli se mu a říkali: „Jistě jsi Boží Syn.“ Myslím si a v to věřím, že ta loď našeho kostela bude podobnou lodí s malověrným Petrem. Ustanou první bouřlivé, ničím nepodložené, mnohdy zcestné a nepravdivé informace, hněvovost, pomluvy a vše zlé, oč se ten Zlý snaží. Pokoušel i samotného Ježíše. Jeho snahou je rozdělit bratry a sestry naší farní rodiny a ovládnout naše srdce. Jací jsme jeho učedníci, když by vítězil Zlý? Mnohé farnosti nám závidí a my si neumíme vážít darů, kterými nás naše Šenovská Boží Prozřetelnost obdarovává. Ač máme názory na změnu uspořádání různé, můžeme být nadále velmi dobří přátelé, spolufarníci, o kterých mohou jiní říkat: „hledte, jak se milují!“ Když jsem psala tyto řádky, vzpomněla jsem si na vcelku krátký list apoštola Jakuba (má jen 5 kapitol a dotýkají se i mé osoby) a četla několikrát pozorně 3. kapitolu. Kapitola má jen 18 veršů, a poslední 18. verš končí větou „ovoce spravedlnosti sklídí u Boha ti, kdo rozsévají pokoj“. Věřím odborníkům umělecké komise při biskupství, kteří záměr schvalovali a doporučovali, že jej dobře prostudovali, než dali svůj souhlas. Od toho je tam přece máme. Já jsem v oblasti umění a představitosti naprostý nevzdělanec, ale věřím jak biskupství, tak i našemu správci farnosti, o. Petrovi, že je to záměr dobrý. O prázdninách často zavítám jinam. Nejezdím sama a mohu klidně svěřit i Vám ostatním reakce, když se vracíme odjinud domů. „Není jak u nás v Šenově. Tam to máme nejlepší.“ Jistě to jsou zkratkovité reakce a význam a účinek mše sv. je všude stejný. Ale je tím vyjádřeno ocenění a přízeň k našim bratřím a sestrám ve farnosti. Modleme se všichni společně, ať Pán žehná našemu dílu, a my zanecháme příštím generacím sakrální prostory opravené i obohacené a doplněné uměním 21. století. Modleme se za dar víry pro naše další generace a nedávejme jim svým hněvivým jednáním špatný příklad! Nechci tímto nikoho poučovat, ale sděluji jen svůj osobní názor a přístup k záměru. Věřím - možná naivně – v dobré a upřímné přátelské vztahy v naší farní rodině. Znovu mě v tomto pohledu utvrdil kolektiv velmi vydařeného výletu. Ze Starého Zubří jsme jeli do Bzence, kde nám v restauraci Sokolovna připravili chutný oběd. V nádvoří zámku čekal na nás starosta města, pan Pavel Čejka. Ve stručnosti jsme se seznámili s historií i současností města. Starostou v Bzenci, který má 4300 obyvatel, je od roku 1991. Znamé město vína má v průběhu roku tradiční akce. Je to Májová výstava vín, Den otevřených sklepů, Bzenecká pouť (farní kostel zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie – 15. 8.), Vinobraní, Bzenecké sklepy při svíčkách, Bzenecké Svatomartinské slavnosti. Na kopci nad městem je kaple sv. Floriána a Šebestiána, která byla zničena. Město vyhlásilo k 1. 4. 2016 veřejnou sbírku, která končí 15. 12. 2017 a kaple je už dnes opravena za velkého přispění všech občanů města. Prohlédli jsme si přilehlý park s tisíciletou lípou a prošli náměstím. Pokračovala jízda do blízkého vinného sklípku rodinného vinařství pana Petra Kunce. Rodinné vinařství vzniklo v r. 1998 a nese název Bisenc (vznik zkratky se dočtete na webových stránkách www.biovinarstvi.cz). Majitel firmy je vinohradníkem i sklepemistrem. Při vzniku navázal na letité zkušenosti svého otce. Od roku 2009 je rodinné vinařství v režimu ekologického pěstování a bio produkce.

Příjemné posezení ve sklípku, na stolech připraveno drobné občerstvení a začala ochutnávka osmi druhů vín. Z toho šest bílých, jedno růžové a jedno červené. Ke každému druhu samostatný výklad pěstování, ošetřování a zpracování až ke konečnému odběrateli – spotřebiteli. Nabídka ke koupi. Na stolech se objevily skvělé sladké trubičky od paní Antonie Hanzelkové z Libhoště, za které jí děkujeme. Na závěr výborná klobása, nákup domů a odjezd směr Šenov. Velmi příjemná zpáteční cesta, díky o. Petrovi ve 20:00 ukončena společnou modlitbou za naše obce Šenov, Václavovice a Bartovice. Se zahanbením jsem si uvědomila, že už je 20:00 a pokud to myslíme vážně, máme nějakou „povinnost“, na kterou bychom jinak zapomněli. Ne se všemi, jsem hovořila osobně, ale ohlasy na výlet od jednotlivců jen ty nejlepší možné. Osobně Vám všem chci poděkovat za společenství, které se vytvořilo. Seděla jsem v zadní části autobusu mezi mladými – mezi mladší střední generací. Bylo mi s nimi velice dobře. Díky jim! Chtělo by to brzy zopakovat, protože už jsem jen to zvadlé listí. Poděkování patří o. Petrovi za organizaci, duchovní náplň výletu a panu řidiči autobusu Miloši Stančíkovi za bezpečnou jízdu. Zdravím všechny šenovské farníky upřímným pozdravem Pánova Pokoje.

Evženie Kotulová

Předvánoční scholovíkend

V pátek 1. 12. se 19 mladých ze Šenova vypravilo do Frýdku, aby tady nacvičilo písničky na Vánoce. Celý víkend se nesl ve znamení hudby, ale zbyl nám taky čas na večerní hru v parku, modlitby, nebo večer chval. Víkend, který byl plný hudby od rána až do večera, byl sice docela náročný, ale za sebe můžu říct, že jsem si ho opravdu užila. Díky sněhu za okny nás naladil na předvánoční atmosféru a domů jsme jeli s hlavou plnou nových písniček.

Hedvika Sládková

CO SE DĚJE

24. 12. neděle – 4. neděle adventní a Štědrý den. Mše sv. v 7:00 v Šenově a v 8:45 ve Václavovicích. V 15:30 v Šenově „Otevírání Betléma“. Ve 22:00 ve Václavovicích „půlnoční“ mše sv., ve 24:00 půlnoční mše svatá v Šenově. Při půlnočních mších sv. sbírka na potřebné/chudé v naší společnosti.

25. 12. pondělí – Slavnost Narození Páně. Mše sv. v 7:00, v 8:45 a v 10:30. Při mších sv. sbírka na opravu farního kostela.

26. 12. úterý – Svátek sv. Štěpána. Mše sv. v 7:00 v Šenově, v 8:45 ve Václavovicích.

28. 12. čtvrtek – Po mši sv. v 17:00 na faře večere pro všechny, kteří aktivně pomáhají ve farnosti.

29. 12. pátek – Pěší výlet pro rodiny s dětmi do kaple na Špluchově, sraz v 9:00 u zastávky autobusu Na Lapačce.

31. 12. neděle – Svátek Svaté rodiny. Mše sv. v 7:00 a v 8:45. Mše sv. na konci občanského roku ve farním kostele v 16:00.

1. 1. pondělí – Slavnost Matky Boží, Panny Marie. Mše sv. v 7:00, v 8:45 a v 10:30.

4. 1. čtvrtek – Dopolnední návštěvy nemocných.

5. 1. pátek – 1. pátek v měsíci.

6. 1. sobota – Slavnost Zjevení Páně. Mše sv. v 7:00 ve farním kostele s žehnáním vody, křídý a kadidla.

7. 1. neděle – Svátek Křtu Páně. Při mši sv. v 8:45 a v 10:30 kázání zaměřené na děti. Při mších sv. sbírka na opravu fary. Konec vánoční doby.

14. 1. neděle – 2. neděle v mezidobí.

18. 1. – 25. 1. Týden modliteb za jednotu křesťanů.

21. 1. neděle – 3. neděle v mezidobí. Při mších sv. sbírka na opravu farního kostela. Při mších sv. v 8:45 a v 10:30 speciální bohoslužba slova pro děti.

28. 1. neděle – 4. neděle v mezidobí. Před každou mší sv. výstav N. S. O.

APOŠTOLÁT MODLITBY

leden

Všeobecný úmysl: Aby křesťané i ostatní náboženské menšiny v asijských zemích mohli svoji víru žít v plné svobodě.

Národní úmysl: Za odpovědný přístup občanů k prezidentským volbám v naší zemi.

VÝNOSY A ZÁMĚRY DOBROVOLNÝCH SBÍREK

26. 11. 15.495 Kč sbírka na opravu farního kostela

3. 12. 10.809 Kč sbírka na opravu fary

10. 12. 8.122 Kč sbírka na běžné potřeby farnosti

17. 12. 15.389 Kč sbírka na opravu farního kostela

Děkuji za všechny Vaše dary.

PÍSMO SVATÉ NA KAŽDÝ DEN

NE – 24. prosince 4. neděle adventní	„Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.“ (z Lk 1,26-38)
PO – 25. prosince Slavnost Narození Páně	„Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán.“ (z Iz 9,1-3.5-6)
ÚT – 26. prosince sv. Štěpána	„Vidím nebesa otevřená a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici!“ (ze Sk 6,8-10;7,54-60)
ST – 27. prosince	Jan vstupuje do prázdného hrobu: „viděl a uvěřil.“ Nechám se, vtáhnou do takové víry? (z Jan 20,2-8)
ČT – 28. prosince	V Rámě je slyšet hlas, pláč a velké bědování. Představa zabíjení dětí je hrozná, ale bolest z ní mě může pohnout k tomu, abych podnikl něco ve prospěch trpících dětí v dnešním světě. (z Mt 2,13-18)
PÁ – 29. prosince	Simeon „chválil Boha“. Chvála je obzvlášť radostný způsob modlitby. (z Lk 2,22-35)
SO – 30. prosince	Dítě rostlo. Tato poslední věta shrnuje devadesát procent Ježíšova skrytého života, kdy prospíval na duchu i na těle. Jak si představuji všední život svaté rodiny? (z Lk 2,36-40)

NE – 31. prosince Svátek Svaté rodiny	Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. (z Lk 2,22-40)
PO – 1. ledna Slavnost Matky Boží Panny Marie	Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. (z Lk 2,16-21)
ÚT – 2. ledna	„Kdo jsi?“ Zůstává mi Ježíš skrytý, protože se nevejde do mých představ? (z Jan 1,19-28)
ST – 3. ledna	„Toto je Syn Boží.“ Jaké bylo setkání Ježíše a Jana u Jordánu? (z Jan 1,29-36)
ČT – 4. ledna	Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem. Hledám Ježíše v mém zaneprázdněném životě? (z Jan 1,35-42)
PÁ – 5. ledna	„Odkud mě znáš?“ Co čteš Ježíši v mých myšlenkách, v mém srdci? (z Jan 1,43-51)
SO – 6. ledna Slavnost Zjevení Páně	„Kde je ten narozený židovský král?“ (z Mt 2,1-12)

NE – 7. ledna Svátek Křtu Páně	„Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ (z Jan 1,1-18)
PO – 8. ledna	Proč jsi tak ztrápená? Poznám z tváře druhých, že se trápí? (z 1Sam 1,1-8)
ÚT – 9. ledna	Vylévám před Hospodinem svou duši. V některých chvílích se mohu cítit sražen na kolena událostmi, okolnostmi, které jsou pro mě příliš tvrdé. (z Sam 1,9-20)
ST – 10. ledna	Horečka ji opustila a ona je obsluhovala. Šimonově tchýni se dostává síly ke službě, ke které jsem dnes povolán i já. Nebo ležím „v horečce“? (z Mk 1,29-39)

ČT – 11. ledna	„Chceš-li, můžeš.“ O co mé srdce dne prosí a žádá? (z Mk 1,40-45)
PÁ – 12. ledna	Ježíš viděl jejich víru. I já se někdy cítím paralyzovaný. Před kým nemusím maskovat svou bezmocnost? Kdo mě nese k Ježíši? (z Mk 2,1-12)
SO – 13. ledna	„Pojd’ za mnou.“ Dovoluji Ježíši, aby mě v modlitbě osobně oslovil? (z Mk 2,13-17)

NE – 14. ledna 2. neděle v mezidobí	„Nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého?“ (z 1Kor 6,13c-15a.17-20)
PO – 15. ledna	„Nové víno do nových měchů!“ Vyprošuji si nové nadšení, novou radost v mém životě? (z Mk 2,18-22)
ÚT – 16. ledna	„Jak to, že dělají v sobotu, co se nesmí!“ Opuštění, milosrdenství a soucit jsou znamením pravého náboženství. (z Mk 2,23-28)
ST – 17. ledna	„Zvedni ruku!“ Mám nějaké citlivé místo, které bych nejraději neviděl a neodkrýval? (z Mk 3,1-6)
ČT – 18. ledna	Tlačili se k němu, aby se ho dotkli. Také já se dnes mohu Ježíše „dotknout“ mnoha způsoby, prostřednictvím modlitby, eucharistie. (z Mk 3,7-12)
PÁ – 19. ledna	Ustanovil jich dvanáct. Ježíšův výběr následovníků mě může překvapovat a občas s nimi mohu mít potíže, ale oni jsou vyvoleni se svými chybami, stejně jako já. (z Mk 3,13-19)
SO – 20. ledna	Příbuzní přišli, aby se ho zmocnili; říkali totiž, že se pomátl. Podle čeho soudím ve své rodině. (z Mk 3,20-21)

NE – 21. ledna 3. neděle v mezidobí	Čas je krátký. (z 1Kor 7,29-31)
PO – 22. ledna	„Má nečistého ducha.“ Rodina i čelní představitelé lidu jsou znepokojeni radikalitou Ježíšova konání i požadavkem obrácení mysli a srdce. (z Mk 3,22-30)
ÚT – 23. ledna	„Kdo je má matka a moji bratři?“ Jak prožívám příbuznost, která má přednost před pokrevními svazky? (z Mk 3,31-35)
ST – 24. ledna	„Ti, kdo Boží slovo přijímají, nesou úrodu i stonásobnou.“ Dávám Božímu slovu v mém životě prostor? Pak mohu přinášet úrodu bez jakéhokoliv omezení. (z Mk 4,1-20)
ČT – 25. ledna	„Bůh našich otců tě předem určil k tomu, abys poznal jeho vůli.“ Pavlova bezmoc, slepota a zmatek ho otevřely vůči Bohu. (ze Sk 22,3-16)
PÁ – 26. ledna	Semeno vzchází a roste a člověk ani neví jak. Mým životním úkolem je zasévat a ne trápit se tím, zda něco sklídím nebo ne. Vyžaduje se jen má trpělivost a víra. (z Mk 4,26-34)
SO – 27. ledna	„Mistře, tobě je jedno, že zahyneme?“ Ježíš na položenou otázku neodpovídá, místo toho jedná. Všimám si toho, že Bůh někdy na mé prosby neodpovídá slovy, ale činy v můj prospěch? (z Mk 4,35-41)

NE – 28. ledna „Rád bych, abyste byli bez starostí.“
4. neděle v mezidobí (z 1Kor 7,32-25)

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

NE – 24. prosince 4. neděle adventní	Š 07:00 V 08:45 Š 15:30 V 22:00 Š 24:00	Za živou a † rodinu Guňkovu, Stavinohovu, s prosbou o přímluvu Panny Marie Za rodinu Drozdovu a dobrodince <i>Vánoční Bohoslužba slova pro děti</i> Za farníky Za farníky
PO – 25. prosince Slavnost Narození Páně	Š 07:00 V 08:45 Š 10:30	Za dar víry pro rodinu Za Otýlii Řeháčkovou, manžela a dceru Za † Josefa Kubného, manželku a sourozence
ÚT – 26. prosince sv. Štěpána	Š 07:00 V 08:45	Za Miroslava Urbance, rodiče a duše v očistci Za Františka Tomise a rodiče z obou stran
ST – 27. prosince sv. Jana	V 18:00	Za Hedviku Riemlovou a manžela
ČT – 28. prosince sv. Mláďátek	Š 17:00	Za ty, kteří ve farnosti pomáhají
PÁ – 29. prosince	Š 07:00	Za Albínu Kolarčíkovou, Martu a rodiče
SO – 30. prosince	Š 07:00	Na poděkování za 55 let manželství, s prosbou o pozhřebání do dalších let
NE – 31. prosince Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa	Š 07:00 V 08:45 Š 16:00	Za uzdravení vztahů v rodině Za Ludvíka Komárka, manželku a 2 syny Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku
PO – 1. ledna Slavnost Matky Boží, Panny Marie	Š 07:00 V 08:45 Š 10:30	Za rodinu Okapalovu a příbuzné Na jistý úmysl Za rodinu Duxovu a příbuzné
ST – 3. ledna	V 18:00	Ad instar episcopi
ČT – 4. ledna	Š 18:00	Za † Josefa Jaroše, manželku, rodiče z obou stran
PÁ – 5. ledna	Š 07:00	Ke cti N. S. J. od ctitelů
SO – 6. ledna Slavnost Zjevení Páně	Š 07:00	Za členy sdružení Eucharistická hodina
NE – 7. ledna Křtu Páně	Š 07:00 V 08:45 Š 10:30	Na poděkování Pánu Bohu za přijaté milosti a dary pro celou rodinu Za Pavla Stachovského, kmotra Stanislava a † rodinu Stachovskou Za farníky

ÚT – 9. ledna	Š 18:00	Za Aloise Šebestu, manželku, dva syny a duše v očistci
ST – 10. ledna	V 18:00	Za rodiče Bohuslava a Zdeňku Stachovy
ČT – 11. ledna	Š 18:00	Za Marii Struminskou, dceru Janu, manžela, rodiče a sourozence z obou stran
PÁ – 12. ledna	Š 07:00	Za živé a † členy 4. růže živého růžence
SO – 13. ledna	Š 07:00	Za živé a † členy 3. růže živého růžence
NE – 14. ledna 2. neděle v mezidobí	Š 07:00 V 08:45 Š 10:30	Za rodiče Marii a Františka Tvardkovy Za Libuši Mokrošovou, Blaženu Sládkovou a rodiče Za farníky
ÚT – 16. ledna	Š 18:00	Na jistý úmysl
ST – 17. ledna sv. Antonína	V 18:00	Na jistý úmysl
ČT – 18. ledna Panny Marie, Matky jednoty křesťanů	Š 18:00	Za Anežku Popkovou, manžela, rodiče z obou stran a sourozence
PÁ – 19. ledna	Š 07:00	Na jistý úmysl
SO – 20. ledna	Š 07:00	Za Milana Chobota a živou a † rodinu z obou stran
NE – 21. ledna 3. neděle v mezidobí <i>Za jednotu křesťanů</i>	Š 07:00 V 08:45 Š 10:30	Za Janu Kotulovou a živou rodinu Na poděkování za 35. let manželství Za farníky
ÚT – 23. ledna	Š 18:00	Za Žofii Fialovou, manžela, syna a živou a † rodinu
ST – 24. ledna sv. Františka Sal.	V 18:00	Na jistý úmysl
ČT – 25. ledna Obrácení sv. Pavla	Š 18:00	Za † Zdeňka Stacha, sourozence, rodinu Stachovu a Hurtovu
PÁ – 26. ledna sv. Timoteje a Tita	Š 07:00	Na jistý úmysl
SO – 27. ledna	Š 07:00	Za rodinu Kubičkovu
NE – 28. ledna 4. neděle v mezidobí	Š 07:00 V 08:45 Š 10:30	Na poděkování za životní jubileum, † manžela a syna Na poděkování za přijaté milosti života a dar křtu Za farníky

✘ ✘ ✘ **Vydává:** Římskokatolická farnost Šenov u Ostravy **Sídlo:** Kostelní 129, 739 34 Šenov **Kontakt:** tel. 596 887 308; 731 534 034
e-mail: fara.senov@centrum.cz, web. adresa: <http://senov.krestane.net>
Redakce: Petr Drozd, Marcela Krůpová, Petr Okapal **Tisk:** Tiskárna Oldřich Harok **EČ:** MK ČR E 15514 **Datum:** 24. 12. 2017 **Název:** Leden 2018
Náklad: 250 ks **Příští číslo:** 28. 1. 2018 **Uzávěrka:** 21. 1. 2018 ✘ ✘ ✘

